ДОПОМАГАЄМО ЛІСОВИМ СТРАЙКЕРАМ.

Тіммінс, Онт.

Старанням українських частин КПК і КРОЛ ми сформували комітет несення допомоги лісовим страйкерам у портартурськім дістрікті. Ці комітети вже розпочали роботу. Партійні члени і членкині, купують всілякі вартісні річи і дають до комітету, а комітет їх розіграє і цим здобувають грошей в користь страйкерів.

Цей комітет буде існувати так довго, як цего буде вимагати справа.

Товариші лісовики в портартурськім дістрікті! Ми, робітники і робітниці Тіммінсу, пригнічені визиском капіталу так само, як і ви в лісовій індустрії, шлемо вам щирий товариський привіт і бажаємо вам успіху у вашій боротьбі за більший кусок хліба і повної побіди над лісовими магнатами!

Ми знаємо з нашої преси, що ваша боротьба є досить тяжка, бо нам відомо так само, що у вашій боротьбі ви згубили своїх двох товаришів-провідників можливо вже на завжди, у боротьбі з капіталом за ліпше життя.

Немає жадної клясової боротьби, де б робітники не падали жертвою капіталістичного насильства, а так само це насильство показалось і у вашій боротьбі.

Отже, товариші лісовики портартурського дістрікту, ми, робітники й робітниці Тіммінсу, співчуваємо вашій втраті двох товаришів-провідників і взиваємо вас битися аж до побіди, бо ваша побіда буде гордістю для робітників усього світу. Ми будемо вам помагати матеріяльно довести вашу боротьбу до остаточного успіху.

З товариським привітом,

Робкор.

Ді Пес, Ман.

Багато приходиться читати робітникам в робітничій пресі про ріжні страйки, а в послідних двох місяцях про страйк лісових робітників в портартурськім дистрікті, де дійсно завзяття і зріст боєвого духа серед робітників прибрали характер боротьби чисто клясового значіння.

Лісові робітники в нерівній боротьбі з босами рішили за всяку ціну не піддаватися панським наймитам і стояти уперто при своїх домаганнях, підвищення заробітної платні, та поліпшення умовин праці аж до побіди. Ця боротьба лісовиків повинна лежати на серці не лише самих страйкерів, але всіх робітників, бо від побіди робітників одної індустрії залежатимуть заробітня платня і умовини праці по других індустріях. Тому всі робітники повинні помогти хоробрим страйкерам і не допустити пропадати їхнім родинам в голоді і холоді. Робітники Ді Пес, Ман. не остались позаду, а поспішили з поміччю.

Дня 11. грудня підчас підприємства в Укр. Роб. Домі т. Заблоцький вкоротці представив безвихідне положення в завзятій боротьбі лісових робітників, які від 14. жовтня ц. р. стоять уперто при своїх домаганнях. Помимо місцевого безробіття, робітники цеї околиці помогли страйкерам щиро. Видно, що радикалізація і розуміння клясової боротьби зростає скорим темпом, помимо всяких перепон з боку капіталу та їх вислужників агентів, попів і всіляких синьо-жовтих обманців, які розгулялися в тій околиці, немов "Марко по пеклі". Та вилами муру не пробеш, хоч всіляким хитрим способом підходять ті паничики до робітників, їм не вдається зловити їх на вудку, а котрі ще вірять їм і йдуть за ними, так ті робітники невдовзі переконаються і на своїй власній шкірі відчують. Тих паничів ніде не бракує і ця кліка часто-густо заглядає між робітників і фармерів, предкладає свої услуги, старається організувати робітників на свій лад, а коли не може дістати їх в свої хижацькі кіхті, називає їх грязею, болотом, дурнями.

Робітники Ді Пес мали нагоду почути лектора з Вінніпегу, який приїхав з рамени Стрілецької Громади показувати ті образки, які він сам зробив, як то гойно і шиковно виглядає Січ в Канаді, як там він стоїть, а побіч нього генерали і отамани, а у їхнім хвості стрільці.

В нашій місцевости ота Стрілецька Громада давала концерт при акомпаняменті грамофону в память 11-их роковин стрільців і на зазив одного з атаманів до робітників жертвувати на фонд якогось приюту у Львові, робітники зовсім не відізвалися, бо знають, що часто-густо їх тяжко запрацьований гріш, який давали на подібні фонди, пішли стало в непризначене місце. Тому стрільці на зазив до присутних, які прийшли з цікавости побачити, який файний дубовий хрест стрільці зробили, сколектували кільканацять великих ніклів. І з хрестом їм не повезло, бо так вийшли з ним, як Нобіле зі своєю виправою на північний бігун, а він же їхав не лише з хрестом, а з благословенням від самого святішого пани.

Та і концерт цей був чистою профанацією творів Т. Шевченка, які в немилосерний спосіб попереробляли на своє копито, поперекручували.

І в 11-ті роковини стрільців грав безперестанно грамофон "Заповіт" Т. Шевченка, а за ним сейчас якусь веселу польку.

Скомпромітувала себе Стрілецька Громада на цілому "боєвому" фронті. Аж встидно було проголошувати їм так малу колекту, бо раптом по куткам, о скільки відбилося о мої вуха, задзвеніло кілька ніклів. Атамани за сценою посипали певно щедро зі своїх кишень і вийшла сума $6.75.

Робітники, що прийшли на підприємство до Укр. Роб. Дому зложили $40.00, які вислано впрост на адресу страйкового комітету в Порт Артур. Робітник знає, що завзяті страйкері в онтерійських лісах потребують негайної помочі, про них атамани і панки організатори ніколи словом не писнуть, слухати не хочуть, коли робітники домагаються кращих умовин праці. Їхня тактика держання робітників в темноті, щоби в легкий спосіб можна обманути їх і жити коштом тих нещасних жертв.

Жертвували слідуючі робітники:

С. Демчук $5.00; по $1.00: Ф. Маковський, П. Балик, М. Ступачук, А. Сокальський, І. Матвійчук, П. Самбірський, І. Дудка, Н. Чакан, М. Холявчук, М. Генбид, П. Ковчук, В. Гладій, М. Куйбіда, Д. Довель; по 50 ц.: І. Андрущак, П. Огородник, М. Мойсишин, І. Гущуляк, С. Мельник, І. Кадучак, А. Сергійчук, П. Блідий, І. Павлікевич, П. Недельський, І. Дробчик, Ф. Сухий, П. Таньчик, П. Паскин, А. Генбид, Самборський; М. Холявчук 45 ц.; Дж. Джарвес 35 ц.; по 25 ц.: С. Драбат, А. Врубаєвська, С. К., Р. Степка, І. Боговц, А. Богай, Б. Дубінська, Маковська, І. Кушнерик, Д. Федора, Е. Ладанчук, Н. Сергійчук, П. Андрущак, І. Курчик, К. Прутков, І. Денисюк, Н. Тічінов, І. Журавка, Г. Романишин, І. Слюсаренко; по 20 ц.: М. Романович, А. Довк; по 15 ц.: Т. Жерухович, Н. Чабан; по 10 ц.: Т. Богай, С. Кривдик, М. Деменюк, Степка, А. Мороз, І. Якимів; по 5 ц.: А. Столпаков, Н. Фамороз, І. Приставський. Безіменні 25 ц.

Разом вплинуло з колекти $34.50, а $5.50 виасиґновано з відділової каси ТУРФДім. Разом $40.00.

Від імени страйкового комітету наш відділ складає всім жертводавцям найщиршу подяку.

Всі товариші сповнили в части свій обовязок. З.

ФІЛЬМИ РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ В ОТТАВІ.

Оттава, Онт.

В неділю вечером, 2. грудня, відбувся в Укр. Роб. Домі в Оттаві, Онт., концерт-мітінг. Цей концерт був устроєний робітничими організаціями в Оттаві в честь і пошану Української Радянської Республіки і тих дорогих і повчаючих радянських фільмів як також в подяку Ц.В.К. ТУРФДім, що постарався про ці фільми.

В цім концерт-мітінгу брала участь наша Діточа Мандолінова Орхестра з гарними музичними творами, а також місцеві товариші виступали з промовами.

На половині програми голова концерту, тов. Гора, покликав товариша Стокалюка до слова. Тов. Стокалюк у своїй довгій промові переповів про наші робітничо-фармерські організації в Канаді, про їхні здобутки й їхні завдання в майбутньому. Промовець згадав також і про отих "щирих" жовто-блакитників, для яких розвиток наших організацій являється кольолько в боці й вони в підлий спосіб стараються пошкодити цему розвиткові.

Але даремні їхні старання, бо наші організації зуміють дати їм належну відсіч. Дальше товариш згадав про робітничий рух взагалі, про ту тяжку боротьбу, яку робітництво зараз зводить проти гнету й визиску. Присутні багато скористали і цего вечера і вдоволені розійшлись домів.

В понеділок, 2. грудня, показувалося в нас фільму "Микола Джеря". Тов. Стокалюк пояснив публиці значіння цеї історичної фільми.

Ця фільма зробила велике враження на глядачів, бо в ній показується все те, що є знайоме, дороге і незабутнє для української іміграції з її рідних сторін, як села, гаї, ліси народній стрій, забави, тощо.

Таксамо в цій фільмі висвітлюється панщизняне, кріпацьке, злиденне життя на Україні. Селяне в той час не мали найменшого права, вони були власністю пана й пан міг зробити з своїми кріпаками, що йому вподобалося, запрягати до воза замісць коней тощо.

Молодих кріпаків, які бунтувались проти кріпацького ладу, пан засилав в москалі, а то й вбивав. Микола Джеря був один з тих молодих кріпаків, що зазнав на власній спині кріпацького життя.

Коли Микола Джеря, разом зі своїм старим батьком і другими селянами молотив на панському тоці, йому увірвався біяк від ціпа і вдарив панського пса. Зате пан приказав свому осавулові, щоби він привів Миколу і його батька до него. А коли Микола з батьком прийшли до пана, пан зі злости сказав до Миколи:

"Як ти смів його вдарити? Таж я за того собаку таких три даю, як ти" і приказав ще бити їх обох різками.

Микола Джеря був для пана підозрілий у бунтарстві, тому й пан задумав вислати його в москалі. Коли Микола довідався про те, він полишив своїх рідних і втік та найнявся на цукроварню до праці по 3 рублі на місяць. Й тут на цукроварні чекала його важка праця.

Микола болів над тяжким кріпацьким життям своїх товаришів, робітників, він був щирий і готовий віддати усе найдороще, щоби тільки визволити свій нарід з цего кріпацького ярма. Коли Миколового товариша вбило при праці, він побачив, що в покійного старенька сорочка, він тоді скинув свою сорочку і сказав:

"Та в мене лутша сорочка як в него", й зняв свою сорочку, вбрав у ню покійного товариша, а його стареньку сорочку взяв собі.

І на цукроварні Миколі не довелось довго бути, бо панські посіпаки довідалися про його побут, і він разом з своїми товаришами мусів втікати за границю, до Басарабії.

Публика з великим жалем дивилась на Миколове довге і тяжке життя, їй бажалось побачити, коли то Микола вже краще заживе. Але це краще життя не приходило так само, як не приходить воно і сьогодня для міліонів поневоленого робітництва і бідного селянства за капіталістичної системи.

А прийде це краще життя аж тоді, коли ті міліони працюючих зрозуміють своє завдання й пізнають свою силу.

Ці фільми були для нас дуже цінними, бо не тільки що вони показувалися перший раз в Оттаві, але і багато з нас побачили українські фільми перший раз в житті й тому вони лишуться назважди в нашій пам'яти.

Тенорenко.

ВПАЛИ ЖЕРТВОЮ ТЕМНОТИ.

Ню Торонто, Онт.

В Ню Торонто, Онт. живе доволі велике число українських і польських робітників, але організованих робітників дуже мале число. Існує тут відділ ТУРФДім, але числом малий, а решта кажуть, що все знають і їм не потрібно освіти, ані організації. І замісць того, щоби прийти до організації та спільно чого повчитися, вони занимаються пияцтвом, картограйством і иншими спекулятивними грами, як в кінські перегони і инше, що приносить робітникови тільки шкоду. На доказ цеї "культури", яка тут поширилася між нашим робітництвом, наведу кілька сумних, але правдивих випадків, що трапилися в нашій місцевости.

Один з таких всезнайків напився "свяченої води" так, що згубив розум, а щоб показати свою парубоцьку гордість, порізав другого ножакою так, що той пішов скоро на авраамове лоно, а наш герой пішов до Іванової хати. Другий випадок такий самий, тільки вже не український герой тут пописався, але польський.

Одної неділі я вийшов на вулицю, щоб пройтися і нараз бачу на вулиці товпу народу. Це мене зацікавило, я прийшов близше і побачив, як один герой при алькоголічнім розумі розбив другому голову аж в девятьох місцях так, що доктор ледви полишив.

Отаке то в нас впроваджується, а скажи тому робітникови, щоби став членом організації і чогось навчився, то почне зараз вложувати, який то він бідний, грошей не стає на життя, а не то на організацію або пресу. Щоби це викорінити, то ті товариші, що є в організації, повинні на кожному кроці боротися з цим злом і пояснювати цим несвідомим робітникам, що вони повинні залишити це погане життя, а стати в ряди організованих робітників і вчитися самим кращого життя та виховувати своїх дітей на кращих робітничих борців, бо коли батько запивається і розбиває голову другим, то його дитина, як підросте, буде робити те саме, а то навіть і батькови свому розібє голову за те, що так її виховав.

Ню торонтонець.

ЧИ ВИ ВОРОГ СВОЇМ ПРИЯТЕЛЯМ?

Коли ні, то чому не постараєтеся, аби всі ваші приятелі читали "Укр. Роб. Вісти"? Ви зробите їм приятельську прислугу, як зробите їх передплатниками "Укр. Роб. Вістей".

ЩО Я БАЧИВ В ПАТРІОТИЧНІЙ САЛІ.

Мус Джо, Саск.

Через літо я працював по фармах і екстра генках, а в неділю 24. листопада по полудни я приїхав до Мус Джо. А що я ні з кимсь не знайомий, я зачекував валізку на станції і пішов на вечерю. Повечеряв та іду знов на станцію, але бачу, стоїть трох людей і говорять по українськи. Я приступив до них і спитав, чи не знають вони, де можна переспати. Один каже підеш, там, де я на станції і переночуєш.

З дальшої розмови я довідався, що вони йдуть на представлення. Я зрадів, бо люблю представлення й давно вже його не бачив і навіть не поцікавився де те представлення й хто його грає. Я пішов з ними. Прийшовши до салі, я здивувався. Там був крик, зойк. Коли заграла музика і коломийки, люди, головно молодь, почали тупати ногами, підгуцувати на кріслах, викрикувати. Нараз із закуліс вигляпула голова схарактеризованої людини — це був знак, що все готово і музика замовкла. Піднеслася куртина і на сцені дві людини щось між собою говорили. Ніхто не чув, що вони говорили, бо "зворушена" музикою публика не могла заспокоїтися. Поки ж публика заспокоїлася, куртина спустилася, а музика знову почала щось грати на мотив "свині в ріпу". В другій дії загасла електрика і в салі сцинися неймовірний галас: одні свистали, другі пищали. Я не міг собі щось подібного уявити. Через якийсь час почали грати при якомусь старокраєвому канці, але я не чув, що аматори говорили і яке представлення грали. Я запитав сусіда і він сказав, що це має бути "Чия дитина".

З тим я вийшов на двір, не дочекавшись навіть кінця другої дії і пішов. Йдучи вулицею я побачив перед великим будинком гурток робітників, що говорили по українськи. На будинкові я прочитав, що це Укр. Роб. Дім. Я приступив до них і запитав, чи не порадили б вони мені десь переспати. Вони взяли мене з собою. На другий день я пішов з ними на спільне читання жіночого відділу. Читали "Борислав сміється". Зараз я вже маю ролю в представленню "Козак Колота", яке грає Драмгурток відділу ТУРФДім і на найблищих зборах я вступлю в члени драмгуртка.

Еміґрант.

ПОШУКУЮ у важній справі свого краяна, Алберта Попіля, з села Новошині, повіт Самбір. На початку цього року перебував в місті Вінніпеґу. Хто знав би про нього або він сам хай зголоситься на адресу:
JOHN HALKO
1903 Halifax Street
Regina, Sask.
(153)

ПОШУКУЮ в дуже важній справі Петра Чернявського, з київської губернії, Таращанської волости, почта Шибулів. 1925 року перебував в місті Гемилтоні, Онт. Хто про него знав би або він сам хай зголоситься на адресу:
MIKE LUTKEWICH
Shaughnessy, Alta.
(154)

ПОШУКУЮ старокраєвого краяна до спілки. Капіталу багато не вимагаю. Добре було би, як знав би шити сути тутешньої моди. Мусить знати чистити і направляти одяг. По ширші інформації прошу писати до:
DRY CLEANING & PRESSING
P. O. Milk River, Alta.
(154)

ПОШУКУЮ свого чоловіка Івана Мосьондза, який виїхав до міста Торонта лічились вже довший час і до тепер не маю від нього відомости. Хто знав би де він тепер або він сам хай зголоситься на слідуючу адресу:
J. MOSIONDZ
243 Otto Street
Port Arthur, Ont.
(154)

СВЯТКУЄМО ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ІСНУВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ У ВЕНКУВЕР, Б. К.

З нагоди першої річниці існування Українського Робітничого Дому у Венкувер, Б. К., наш Драмгурток при Укр. Роб. Домі в суботу 28. грудня ц. р. відограє з революційного життя на Україні за часів голоду 1921—1922 року дуже зворушаючу драму на 4 дії Миколи Куліша п. н.:

"ДЕВЯТЬДЕСЯТЬ СІМ".

В цій драмі представляється знущання куркулів над бідними селянами, які терплять страшний голод. Всякі старання не спасають їх від голоду і з 97 незаможників 96 вмирає, а лишається тільки один Кописткa, який вірить в перемогу пролетарської революції. Його думки сповнилися.

Приходіть всі, а побачите самі цю сильну драму.

В неділю, 29. грудня ц. р. відбудеться ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ, на якому буде промовляти представник Ц.В.К. ТУРФДім з Вінніпегу, комуністичний алдермен ТОВ. В. Н. КОЛІСНИК.

В понеділок, 30. грудня ц. р. відбудеться товариська вечірка з перекускою і танцями.

В суботу, 4. січня 1930 року, на домагання українських робітників у Венкувер, друмгурток повторить другий раз незабутню драму т. Ірчана п. н.:

"РОДИНА ЩІТКАРІВ".

Початок всіх повищих підприємств в 8-ій годині вечером.

Українські робітники і робітниці Венкувер і околиці! Нашим робітничим завдання є задемонструвати ці наші свята солідарно, щоби вони лишилися записані в робітничій історії нашого руху. Покажім всі свою клясову свідомість! Всі приходіть до Укр. Роб. Дому у Венкувер на вище наведені дці!

ПРИХОДІТЬ ДИВИТИСЯ НА ФІЛЬМИ З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Центральний Виконавчий Комітет ТУРФДім отримав дві прекрасні фільми з Радянської України п. н. "Тарас Трясило" і "Микола Джеря". Фільми ці демонструвалися через чотири місяці по західній Канаді, а тепер будуть показуватися в східній Канаді в такому порядку:

КІЧЕНЕР, ОНТ. — В приміщенні відділу ТУРФДім під числом 33 "Кінг Стріт Іст": "Тарас Трясило" — в суботу, 28. грудня; "Микола Джеря" — в понеділок, 30. грудня. Початок в годині 8.30 вечером.

ІСТ ВІНДЗОР, ОНТ. — В Українськім Робітничім Домі: "Тарас Трясило" — в середу, 1. і в чевер, 2. січня; "Микола Джеря" — в пятницю, 3. і в суботу, 4 січня. Початок в годині 8.30 вечерорм.

ЛОНДОН, ОНТ. — В Langemark Hall, Layrd St.: "Тарас Трясило" — в понеділок, 6. січня; "Микола Джеря" — в середу, 8. січня. Початок в годині 8.30 вечером.

ПРЕСТОН-ГАЛТ, ОНТ. — В приміщенні відділу Р. З. Т.: "Тарас Трясило" — в четвер, 9. січня; "Микола Джеря" — в пятницю, 10. січня. Початок в годині 8.30 вечером.

В кожній місцевости й кожна фільма показується тільки один раз на вечір, тому приходіть на час і кличте своїх знайомих: Не оминіть нагоди побачити дві прекрасні українські радянські історичні фільми.

Дальша подорож буде проголошена в слідуючих числах "Українських Робітничих Вістей". Всі ті місцевости, де нема наших відділів, а бажали би бачити в себе ці прекрасні українські фільми, нехай негайно зголошуються до Центрального Виконавчого Комітету ТУРФДім у Вінніпегу, подаючи одночасно, чи є відповідна саля і чи є у ній електрика.

ПРИЙДІТЬ НА КОНЦЕРТ ДО У.Р.Д.!

СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ ЖІНОЧОЇ СЕКЦІЇ ТОВАРИСТВА УКР. РОБ.-ФАРМ. ДІМ У ВІННІПЕГУ

відбудеться

В НЕДІЛЮ, 29-ГО ГРУДНЯ 1929 РОКУ

В УКР. РОБ. ДОМІ У ВІННІПЕГУ

ВЕЛИЧАВИЙ

КОНЦЕРТ

Програма досить цікава і багата. Виступатиме Діточа Мандолінова Орхестра; будуть соля на скрипці, на пяні, сольо-співи, деклямації, танки і інші цікаві точки.

ПОЧАТОК В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.
ВСТУП ЗА ДОБРОВІЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

ВЖЕ ВИЙШОВ З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ

ІНФОРМАЦІЙНИЙ

КАЛЄНДАР "ВПЕРЕД" НА 1930 РІК

ЦІНА 25 ЦЕНТІВ.

КАЛЄНДАР "ВПЕРЕД" НА 1930 РІК — це новий збірник важних для робітника інформацій.

КАЛЄНДАР "ВПЕРЕД" НА 1930 РІК — подає факти і цифри про світ, людей, працю, тощо.

КАЛЄНДАР "ВПЕРЕД" НА 1930 РІК широко інформує читача про: Злучені Держави і життя американського робітництва—Радянський Союз—Радянську Україну Західню Україну—Світовий робітничий рух—Політичні партії і трейд-юнії—Про полет "Країни Рад" і инші замітні полети в 1929 році—Про китайську армію—Будову світу—Українські запомогові організації та багато інших інформацій.

ПРАВДИВИЙ СПРАВОЧНИК! ПРАКТИЧНИЙ ПОКАЖЧИК!

Відділи ріжних робітничих організацій, як і поодинокі товариші, повинні негайно надіслати замовлення на адресу:

UKRAINIAN BOOK STORE
17 EAST 3rd STREET — — — NEW YORK, N. Y.
(При більших замовленнях дається відповідний опуст)